

Marc Claes (1970, Heusden) studeerde schilderkunst aan Sint-Lucas Gent en aan het HISK. Hij nam deel aan verschillende groepstentoonstellingen, zoals de Beeldende Kunst Triënnale *SUPER* te Hasselt waarvoor hij een indrukwekkend skateparcours maakte, en *Stille Kracht een onderzoek naar rituelen* in De Warande. Hij stelde o.m. tentoon in Galerie Annette Dekeyser in Antwerpen en bij Verbeke Foundation te Kemzeke.

Marc Claes mag dan opgeleid zijn als schilder, eigenlijk ontkiemde zijn kunstpraktijk op een Baskisch strand, waar hij in het donker zat te aquarelleren. Vier jaar lang woonde hij in zijn bestelwagen, pendelend tussen België, Spanje, Portugal en Afrika en ook nu trekt hij er nog geregeld op uit. Hij surft graag op zee en is een fervente skater. Zijn liefde voor de zee, surfen, skaten, de natuur, de omgeving, dagboekfragmenten en per toeval gevonden voorwerpen inspireren hem tot het creëren van fascinerende, bijna rituele kunstwerken.

Marc Claes wierp het juk van zijn kunstopleiding letterlijk van zich af. Zo gooide hij op een bepaald moment zo goed als alles wat hij tot dan toe gecreëerd had op een container. Enkele van zijn overgebleven vroege werken - een academisch getekende bloem, zijn allereerste werk - tot doorsneden rompen van dieren, zoals hij die geschilderd zag als aanduiding dat er vers vlees te krijgen was bij een slager in Afrika.

Marc Claes maakte zich los van zijn eerder academisch werk door het allemaal weg te gooien en begon als het ware helemaal opnieuw, in absolute vrijheid. Hij eert de vrijheid in zijn artistieke praktijk waarin de inspiratie van het moment, intuïtie, verwondering over de schoonheid van de kleine dingen om hem heen, hem als kunstenaar voortdrijven. Bij toeval gevonden materialen zoals drijfhout, keien, de houten basis van verweerde sloepen of een tapijt worden zijn canvas. Per toeval gevonden materialen inspireren hem en bepalen als het ware spontaan het werk. Dat is ook mooi te zien in een serie tekeningen, gevoelige momentopnames, op het strand in Chinese inkt vermengd met zeewater: kinderen die een zandkasteel

bouwen, een ravottende vader en zoon, een baai bij vloed en diezelfde baai bij eb, die gevaarlijke rotsen verraadt.

U ziet in de tentoonstelling *I Like The Sea* een indrukwekkende houten sculptuur. Het werk heeft iets van een bloem, of een spin, maar boezemt vooral door zijn bovenmenselijke grootte een instinctief ontzag in. De organische, houten vorm is bovendien beschilderd met figuren die het midden lijken te houden tussen tribale magische symbolen en droedels. Marc Claes zei hierover tijdens het maakproces van dit werk in de kunstwerkplaats FLACC: "Het is eerder iets om je geest te verplaatsen. Weet je wat het is: het moment van afwachten tussen bliksem en donder".

U zal diezelfde vormtaal terugvinden op een surfboard dat door krabbels en tekens een totem wordt. De tekens zijn echter deel van de kunstenaar en ook hier komt zijn liefde voor surfen en skaten terug in zijn kunst: zo koesteren skaters het individuele design van hun boards. Marc Claes lijkt in zijn werk de energie van een ritueel te vangen en weer te geven.

Tekenen is voor Marc Claes een dagelijkse bezigheid, een noodzaak bijna. Zo zal u aan de wanden grote werken zien hangen, die volledig opgebouwd zijn uit collages van verknipt eigen werk, soms ook droedels van vrienden. Schetsboeken vol tekeningen of schetsen op tramkaartjes uit New York, worden verknipt en opnieuw samengebracht tot nieuw werk. Marc Claes neemt in zijn artistieke praktijk waarin vrijheid centraal staat ook zijn tijd. Hij werkt jarenlang sporadisch aan zijn werk, plakt er een nieuwe laag op, neemt het opnieuw vast en verfijnt tot hij er helemaal tevreden mee is. Zijn werk is dan ook zeer divers en gaat van schilderijen op multiplex of gerecycleerd hout, installaties tot vooral mixed media, maar is steeds heel persoonlijk sprekend en ontzettend energetisch.

Marc Claes houdt van het ritueel en van de ondoorgrondelijke, magische sfeer van zijn werk. Hij wil het dan ook niet te véél inhoudelijk toegelicht krijgen en wil vooral de kijker zijn kunst persoonlijk laten ervaren.

Eef Proesmans